Księga Ezechiela

Rozdział 32

1. I zstało się dwunastego roku w miesiącu dwunastym, pierwszego dnia miesiąca, zstało się słowo PANSKIE do mnie, mówiąc: **2**. Synu człowieczy, weź lament nad Faraonem, królem Egipskim, i rzeczesz do niego: Lwowi narodów przyrównany jesteś, i smokowi, który jest w morzu, a miotałeś rogiem w rzekach twoich i mąciłeś wody nogami swemi a deptałeś rzeki ich. **3**. Przeto to mówi JAHWE Bóg: Zarzucę na cię sieć moję w mnóstwie narodów mnogich i wyciągnę cię niewodem moim. **4**. I wyrzucę cię na ziemię, na oblicze pola porzucę cię. I każę mieszkać na tobie wszemu ptastwu powietrznemu, a nakarmię tobą źwierz wszytkiej ziemie. **5**. I położę mięso twoje na górach a napełnię pagórki twe ropą twoją. **6**. I namoczę ziemię smrodem krwie twojej po górach, a doliny napełnią się tobą. **7**. A gdy zgaśniesz, zakryję niebo i ciemne uczynię gwiazdy jego. Słońce obłokiem zakryję, a księżyc nie da światła swego. **8**. Wszytkie światła niebieskie smutnemi poczynię nad tobą i dam ciemność na ziemię twoję, mówi JAHWE Bóg, gdy polęgą zranieni twoi w pośrzód ziemie, mówi PAn Bóg. **9**. A rozdraźnię serce narodów mnogich, gdy przywiodę skruszenie twoje między narody na ziemię, o których nie wiesz. **10**. I uczynię, że się zdumieją nad tobą narodowie mnodzy i królowie ich strachem wielkim będą się lękać nad tobą, gdy pocznie latać miecz mój po twarzach ich. I zdumieją się nagle każdy o duszę swą w dzień upadku twego. **11**. Bo to mówi JAHWE Bóg: Miecz króla Babilońskiego przydzie na cię! **12**. Mieczami mocarzów obalę zgraje twoje, niezwyciężone to wszytko narody. I zburzą pychę Egipską, i rozproszy się zgraja jego. **13**. I wygubię wszytko bydło jego, które było nad wodami wielkimi. A nie będzie ich więcej mącić noga człowiecza ani kopyta bydlęce nie będą ich mącić. **14**. Tedy czyściuchne uczynię wody ich, a rzeki ich jako oliwę przywiodę, mówi PAn Bóg; **15**. gdy uczynię ziemię Egipską spustoszoną a pusta będzie ziemia od pełności jej, gdy wybiję wszytkie obywatele jej: a poznają, żem ja PAN! **16**. Płacz jest i płakać go będą, córki narodów płakać go będą nad Egiptem i nad zgrajami jego, będą go płakać, mówi JAHWE Bóg. **17**. I zstało się dwunastego roku, piętnastego dnia miesiąca, zstało się słowo PANskie do mnie, mówiąc: **18**. Synu człowieczy, śpiewaj żałobnie nad zgrają Egipską a zściągni ją samę i Córki Narodów dużych do ziemie ostatniej z tymi, którzy zstępują do dołu: **19**. Czymeś piękniejszy? Znidź a śpi z nieobrzezanymi! **20**. W pośrzodku zabitych mieczem polęgą, miecz dany jest, przyciągnęli się i wszystkie ludzie jej. **21**. Mówić do niego będą między mocarzmi namocniejszy z pośrzodku piekła, którzy z pomocniki jego zstąpili i zasnęli nieobrzezańcy mieczem pobici. **22**. Tam Assur i wszytka zgraja jego, około niego groby jego: wszyscy pozabijani i którzy polegli od miecza, **23**. których groby są położone na ostatku dołu, a była zgraja jego około grobu jego: wszyscy pozabijani i polegli od miecza, którzy niegdy puszczali strach na ziemi żywiących. **24**. Tam Elam i wszytka zgraja jego około grobu jego, ci wszyscy pozabijani i padający od miecza, którzy zstąpili nieobrzezani do ziemie ostatniej, którzy dawali strach swój na ziemi żywiących i ponieśli sromotę swą z tymi, którzy zstępują do dołu.

25. W pośrzodku pobitych postawili łoże jego na wszytek lud jego, około niego grób jego, ci wszyscy nieobrzezani i pozabijani mieczem: bo puszczali strach swój na ziemi żywiących i ponieśli sromotę swą z tymi, którzy zstępują do dołu: w pośrodku zabitych położeni są. **26**. Tam Mosoch i Tubal, i wszytka zgraja jego, około niego groby jego, ci wszyscy nieobrzezańcy i pozabijani i upadli mieczem: bo puszczali strach swój na ziemi żywiących. **27**. A nie będą spać z mocarzmi i z upadłymi, i z nieobrzezańcy, którzy zstąpili do piekła z orężem swym i położyli miecze swe pod głowami swemi, i były nieprawości ich na kościach ich: bo strachem mocarzów byli na ziemi żywiących. **28**. A tak i ty w pośrzodku nieobrzezańców zstart będziesz i zaśniesz z pobitymi mieczem. **29**. Tam Idumea i królowie jej, i wszytkie książęta jej, którzy dani są z wojskiem swym z pobitymi mieczem i którzy z nieobrzezanymi zasnęli i z tymi, którzy zstępują do dołu. **30**. Tam książęta Północne wszytkie i wszytcy łowcy, którzy zawiedzieni są z pobitymi, lękający się i od męstwa swego zawstydzeni, którzy zasnęli nieobrzezani z zabitymi mieczem i ponieśli sromotę swą z tymi, którzy zstępują do dołu. **31**. Widział je Farao a ucieszył się ze wszytkiej zgraje swej, która jest mieczem pobita, Farao i wszytkie wojsko jego, mówi JAHWE Bóg: **32**. bo dałem strach mój na ziemi żywiących i zasnął w pośrzodku nieobrzezańców, z pobitymi mieczem, Farao i wszytka zgraja jego, mówi JAHWE Bóg.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.